

ра класическа България въ Македония носи Костурския митрополитъ своята древна църковна титла, отъ най-дълбока древност и до настояще време, като се нарича: **Костурски митрополитъ и екзархъ на всичка Стара България.** Тази Стара България въ Македония, когато е дошълъ св. апостолъ Павелъ на Балканския полуостровъ въ Иллирия (Римл. XV, 19) е била просвѣтена съ евангелското Христово учение и е била основана първата християнска църква въ Европа отъ древните иллирийски българи, които сѫ били свободни римски граждани и сѫ били най-добре умствено подгответи, като културенъ народъ, за да приематъ възвишеното евангелско Христово учение.

Българите, които населявали Стара България, освенъ че сѫ имали църковна самостоятелност, благодарение на грижите на тѣхния единоплеменикъ и единотечественикъ Юстинианъ Велики, който е произхождалъ отъ древните иллирийски българи, вече въ негово време съвършено ославяни, но тѣ сѫ имали и политическа държава, на чело на управлението на която е стоялъ свѣтлейши князъ, който е далъ и своето съгласие при избирането отъ събора на иллирийските митрополити на блаженейшия архиепископъ на Първа Юстиниания или **България Иоанна.** Това ние виждаме отъ посланието на св. Григория Велики, папа римски, който е умрълъ въ 604, г. до Иоанна, блаженейшия архиепископъ на Първа юстиниания по случай избора му и възкачването му на архиепископския престолъ, — въ което послание се казва: „**Иоанну епископу Первой Юстиниани въ Иллирии.** Самий знакъ на благостъта и на добрата, това е единодушието на всичките при избирането на когото и да е. Заради това като получихъ отъ братята и съепископите наши доношението, че вие единодушно сте били избрани съсъ съгласието на всичкия съборъ и съсъ волята на свѣтлейшия князъ, ние съсъ гомъма радость възнасяме благодарение на Всевишния Богъ, който благоволилъ да устрои така, щото всичкия вашъ преминалъ животъ и всичките ваши преминали леяния сѫ се показали до толкова удобителни и похвални, щото вие по своите достоинства сте се понравили на всичките, а това